

Nøvn

Føðingar

11. mai fingur Jeanette Højgaard Miné og Rói Huusgaard Eysturdal, København ein son. Hann vígaði 3700 gr og var 55 cm langur .

20. mai fingur Rakul Jacobsen og Poul Andrias Ziska, Tórshavn, ein son. Hann var 52 cm langur og vígaði 3700 gr.

25. mai fingur Svanna Petersen og Jón Bjarnason, Vági, ein son. Hann var 57 cm langur og vígaði 4070 gr.

1. juni fingur Hildur Krossteig Poulsen og Petur Martin Poulsen, Hoyvík, ein son. Hann vígaði 3770 gr og var 54 cm langur.

2. juni fingur Nathalia og Anfinn Isaksen, Klaksvík, ein son. Hann var 54 cm langur og vígaði 4275 gr.

2. juni fingur Jastrid Hammer og Áki Troest eina fitta gentu. Hon var 54 cm long og vígaði 3900 gr.

5. juni fingur Ingunn Jacobsen, Toftir, og Regin Lamhauge, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 49,5 cm long og vígaði 2950 gr.

5. juni fingur Birgit Beder og Bjarni Nielsen, Miðvági, eina dóttur. Hon var 47 cm long og vígaði 2400 gr.

Ein seinasta heilsan til Gubba

(Lisin á kórsgáttini í Gjáar kirkju undir jarðarferðini 8. juni 2011)

Í einari løtu sum hesari kennast orð so fátæk, og tað skulu góð orð til at geva eina mynd av Gubba, sum vit nú fylgja til gravar.

Fyri knappliga 14 døgum síðani vóru 82 ár, síðani Gubbi var her í kirkjuni fyri fyrstu ferð. Hendan dagin bleiv kirkjan vígd, og hendan sama dagin varð Gubbi doyptur her. Tá varð hann borin inn um kirkjugátt og lívsleið hansara vælsignað. Í dag verður hann borin út-aftur og fær aftur Harrans signing við sær - hesaferð á ta seinastu ferðina.

Gubbi var eitt fjølbroytt menniskja. Hann hevði sera lætt við at fáa samband við fólk, og tí eru tað eisini mong, sum kendu hann. Málsliga útbúgving hevði hann ikki, men tað helt honum ikki aftur, tá fremmand ferðafólk komu framvið.

Gubbi var náttúrumenniskja sum fáur. Hann sá tað stóra í tí minsta og tað vakra í tí, sum vit onnur kanska halda vera minni vakurt. Hann var ein av teimum, sum skaldið sigur »gleddist við smálomb og blómur«. Sum

røktingarmaður fylgdi hann við, hvussu tað einstaka lambið vaks og mentist, og skurðkvøldið í Dalinum sat hann eina góða løtu í hoyggj-húsinum og eygleiddi lombini, eins og segði hann teimum farvæl.

Fyri okkum brøðurnar heimi í Horni var hann ikki bara Gubbi. Av tí at pápi okkara var burturi tað mesta av árinum, tá vit vóru smá-

dreingir og vuksu upp, var tað Gubba vit spurdu, tá okkurt var at spyrja um. Hann var okkum góður – ikki bara í ráðum, men í øllum, og tí er tað sera tómligt heimi hjá okkum, nú hann er farin út fyri seinastu ferð, og vit ikki fáa svarið »Ja, góði«.

Er tað tómligt hjá okkum, er tað sanniliga eisini tómligt hjá tær, Marin Elisabeth. Tú hevur verið Gubba ein góður

stuðul. Harrin styrki teg í sakninum.

Gubbi var lættur í sinni, og soleiðis munnu tey flestu eisini minnast hann. Men hann hevði eisini sínar kenslubornu løtur. Um tað var, tí at hann misti mammuna longu sum fyra ára gamal, vita vit ikki, men í slíkum lötum kundi hann av og á seta seg at syngja sangin »Meg minnist, tá eg var lítill«. Hann sang hann við síni eyðkendu rødd, men tað kendist, sum at røddin fekk ein sorgbliðan dám, tá hann kom til tær seinastu reglurnar:

Slíkt rennur mær nú í huga, nú náttin er myrk og long. Móðir mín svevur í moldum, sjálvur eg reiði mær song.

Nú er røddin tagnað, og Gubbi er lagstur fyri seinastu ferð.

Vit brøðurnir takka tær fyri alt, sum tú vart fyri okkum og familjur okkara.

Hvíl í friði, góði Gubbi.

Dánjal, Heini, Árni og Sigtór

Nýklaktir advokatskrivarar

Miriam Bjarnadóttir úr Fuglafirði og Margit Svabo Jørgensen úr Miðvági, hava lokið prógv sum advokatskrivarar. Tær hava lært á Advokatskrivstovuni, Frúðutrøð, Tórshavn. Lærutiðin hevur verið tvey ár, harav 10 vikur á skúla í Danmark.

Tøkk

Vit vilja hjartaliga takka øllum tykkum, sum á ymsan hátt hjálptu til og vóru við til at gera hjúnabandsdag okkara tann 28. desember 2010 til nakað heilt serligt og ógloymandi.

Heilsan
Vár og Bogi Otthamar